

Expunere de motive:

Constituția României nu conferă parlamentarilor imunitate pentru faptele penale, aceasta a fost stabilită doar în Statutul deputaților și senatorilor ce prevede o dublă barieră de protecție în fața justiției: **constând în acordul camerei din care fac parte și votul secret.**

Prezentul proiect de lege prevede ca procedura de ridicare a imunității să se facă numai prin vot deschis exprimat prin mijloace electronice. Acest tip de vot asigură cea mai transparentă modalitate de vot, ce nu poate fi contestată ca identificare, evită erorile de numărare și este ușor de accesat, permițând eliminarea votului tip „senator Dobra”, adică clamarea unui tip de vot deși în realitate votează exact pe dos.

Concret, prin acest demers legislativ, va rămâne în vigoare doar imunitatea pentru opiniile politice, prevăzută în Constituție.

Menționez că alineatul (2) al articolului 72 din Constituția României, ce se referă la imunitatea parlamentară, **nu prevede nicăieri ca pentru începerea urmăririi penale trimiterea în judecată a deputaților și senatorilor să fie necesar și acordul parlamentului**, ci doar precizează că acest lucru se face de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În schimb, prin Statut, adică legea 96/2006, parlamentarii au creat o dublă barieră împotriva justiției constând în acordul camerei din care fac parte și votul secret. Detaliind, vedem că alineatul (2) al articolului 21 precizează cât se poate de clar ca imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte iar alineatul (1) al articolului 23 impune pentru reținere și arestare atât încuviințarea Camerei cât și ascultarea parlamentarului. Pentru ca omerta să fie perfectă alineatul (4) al articolului 24 impune votul secret, permițând clamarea unui tip de vot deși în realitate au votat pe dos.

Așa s-a ajuns ca în cel puțin patru cazuri **majoritatea parlamentarilor să refuze** să aprobe începerea urmăririi penale a aleșilor pe numele lor de parlamentar Vosgian, Borbely, Dobre și Chițoiu, așa cum a refuzat și ridicarea imunității în vederea arestării a altor doi deputați: Cosma și Stan.

Asigurarea imunității celor suspectați de corupție nu a rămas fără mențiuni negative. Parlamentul este considerat drept o instituție care împiedică

independenta justiției în raportul UE privind corupția din cele 28 de state, care încalcă statul de drept, în raportul MCV și care nu respectă standardele statului de drept, în raportul Departamentului de Stat.

Consecințele negative nu s-au lăsat așteptate. Prin protejarea corupției statul român este discreditat iar eforturile de intrare în Schengen, spre binele cetățenilor și a economiei, sunt sortite eșecului.

În aceste condiții, proiectul meu de lege prevede ca, pentru parlamentarii suspectați de fapte penale ridicarea imunității votul să fie deschis.

1. Alineatul (2) al articolului 21 va avea următorul conținut:

„(2) Imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai *prin vot deschis exprimat prin mijloace electronice* de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte, în conformitate cu prevederile art. 72 din Constituție, republicată, și potrivit procedurii prevazute de regulamentul fiecărei Camere.”

2 Alineatul (4) al articolului 24 va avea următorul conținut:

„ (4) Camera hotărăște asupra cererii cu *votul deschis exprimat prin mijloace electronice* al majorității membrilor săi. Hotărârea Camerei se comunică de îndată ministrului justiției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile. Data comunicării către ministrul justiției este data intrării în vigoare a hotărârii.”

Având în vedere argumentele prezentate, pentru ca parlamentul să nu mai obstrucționeze actul de justiție, vă solicit adoptarea acestui proiect de lege.

Tudor Ciuhodăru-deputat

